

Zázraky se dějí a kdo byl v sobotu na Trúbě, všechno mi může dosvědčit:

Slunce se na chvíli umoudřilo a dopřálo nám plnými doušky si vychutnat radost z oblíbené slavnosti na počest léta, které nás opustilo:

Dýňobraní.

Celý den si všichni příchozí vybírali ideální kusy pro své výtvarně-sochařské choutky a vtiskli tak nebohé zelenině – odsouzené k shnití - duše, o jakých se jí ani nesnilo...(některé jsou stále na hradě k vidění)

Sedělo se na hradbách, baštili jsme špekáčky přímo z ohně, prohodili pár zdvořilých slov s čertovskou obsluhou, která za patami zanechávala ohnivé stopy, jak se bleskurychle snažila splnit každé přání všech náročných návštěvníků obou úrovní Pekelného baru (dolní peklo na hradbách letos již pouze sekundovalo novému patru pekla, které vyrostlo v Chatě Dr. Hrstky...)

Statečnější hosté popíjeli nápoje podivných barev, chutí a vůní, méně stateční se drželi při zemi s delikátním punčem či nealkoholickou „Poslední ranou" (chtějte u svého Hrstky) - někteří se stihli i vdát, jiní zkoušeli nasytit Otesánka v hladomorně (marně, ach, marně) – a večer, pánové a dámy, večer jsme shlédli líbezný příběh Jiříka a Zlatovlásky v prvním podzimním kině v historii Štramberské Trúby!

Slavnosti dýňobraní byly – krátce – velkolepé a mně nezbývá než ... těšit se na vás všechny příští rok.

Věrka Vocilková

{gallery}fotky/akce/2010/dynobrani{/gallery}